

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9Csp/78/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916206408
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2017:5916206408.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., so sídlom Československé armády č. 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24785199, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického č. 30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovaným: 1/ U. B., rod Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. G. č. XXX, XXX XX G. G., t.č. I. č. XX, XXX XX M., F. republika O. a 2/ U. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. G. č. XXX, XXX XX G. G., o zaplatenie sumy 11.594,88 eur s prísl.,

rozhodol:

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 7.168,55 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 7.168,55 eur s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého zo žalovaných a s tým, že žalovanej 1/ súd povoľuje splácať predmetný dlh v pravidelných mesačných splátkach po 189,44 eur splatných vždy do každého 20-ho dňa v tom ktorom kalendárnom mesiaci, a to pod stratou výhody splátok pre prípad riadneho a včasného nezaplatenia čo i len jednej splátky.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,50 %, ktoré sú mu žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť vo výške určenej samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého zo žalovaných.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.12.2016 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby žalovaní 1/ a 2 spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi sumu 11.594,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 07.10.2014 až do zaplatenia a súčasne, aby spoločne a nerozdielne nahradili žalobcovi trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke žalobca žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 uzatvorila so žalovanými dňa 18.11.2010 zmluvu o splátkovom úvere č. 305552682, na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovaným úver vo výške 11.400,-eur. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v pravidelných mesačných splátkach po dobu 120 mesiacov v sume po 189,44 eur. Úver bol žalovaným poskytnutý jednorázovo a bezhotovostne. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s.. Žalovaní sa predmetnou zmluvou o splátkovom úvere okrem iného zaviazali splácať poskytnutý úver vo vyššie uvedeníh mesačných splátkach a súčasne sa zaviazali vrátiť poskytnuté finančné prostriedky spolu s úrokmi z úveru, ako aj uhradiť celkové náklady spojené s poskytnutím úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá dňa 29.10.2014 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postúpila spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s.

pohľadávku voči žalovaným včítane príslušenstva na žalobcu, o čom boli žalovaní upovedomení oznámením o postúpení pohľadávok. Keďže žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutý úver, resp. jednotlivé splátky úveru riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej aj „VOP“), právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve žalovaným dňa 06.10.2014 písomne oznámil, že v súlade s ustanoveniami zmluvy a VOP vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, a žiadal o okamžité splatenie úveru. Právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku v celkovej výške 14.910,70 eur, však žalobca si v prejednávacom spore uplatnil od žalovaných zaplatenie sumy 11.594,88 eur vrátane úrokov z omeškania.

2. Dňa 16.01.2017 vydal tunajší súd v prejednávacom spore platobný rozkaz č.k. 9Csp/78/2016-52, ktorý bol z dôvodu riadne a včas podaného odporu zo strany žalovanej 1/ uznesením tunajšieho súdu č.k. 9Csp/78/2016-77 zo dňa 13.03.2017 v celom rozsahu zrušený. Žalovaná 1/ v odpore proti platobnému rozkazu poukázala na to, že plnenie, ktorého sa žalobca domáha v súdnej veci má svoj základ v neprijateľných zmluvných podmienkach spotrebiteľskej zmluvy, a to ohľadne zaplatenia spracovateľského poplatku vo výške 239,-eur, keď žalovaným bola zo strany žalobcov poskytnutá titulom predmetnej zmluvy o splátkovom úvere iba suma 11.161,-eur a nie suma 11.400,-eur. Taktiež poukázala na neprijateľnosť zmluvnej podmienky, a to dojednania poplatku za upomienku vo výške 25,-eur. Prípadné posúdenie ďalších neprijateľných podmienok ponechala na úvahe súdu. Taktiež poukázala na to, že podľa výpisu splátok došlo k zosplateniu úveru dňom 10.03.2014, avšak ona poukazovala ďalšie platby za poskytnutý úver aj v roku 2015 a 2016, keď tieto platby poukazovala síce nepravidelne, avšak zo strany žalobcu neboli nikde evidované. Súčasne vzniesla námietku premlčania jednotlivých splátok, ktoré mala plniť pred zosplatením úveru. Námietku vzniesla aj voči trovám právneho zastúpenia vo výške 669,86 eur, keď poukázala na to, že súd by pri svojom rozhodnutí mal brať do úvahy len nárok žalobcu na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku, keďže žalovaná 1/ má za to, že žalobca mohol svoje práva plnohodnotne a erudovane uplatňovať a brániť aj sám a nie nadbytočne sa nechať zastúpiť právnym zástupcom. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaná 1/ navrhla žalobu v celom rozsahu prípadne čiastočne zamietnuť. Súčasne navrhla, aby jej súd umožnil dlh splatiť v primeraných splátkach.

3. V písomnom podaní zo dňa 27.03.2017 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na doplnenie poukázal na to, že on na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2014 sa stal vlastníkom pohľadávky v celkovej výške 13.383,21 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 10.709,18 eur, zmluvného úroku vo výške 2.509,05 eur a zmluvného úroku z omeškania, ktorý bol právnym predchodcom žalobcu vypočítaný vo výške 164,98 eur. V zmysle uvedeného žalobca opravil svoj žalobný návrh zo dňa 22.12.2016 v bode 4., keď prvá časť vety pred čiarkou mala znieť „právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku v celkovej výške 13.383,21 eur“. Súčasne žalobca vo vyjadrení poukázal na to, že právnemu predchodcovi žalobcu uhradili žalovaní spolu sumu vo výške 4.301,55 eur, čo vyplýva z predloženej platobnej histórie a táto suma predstavuje súčet položky „Bezhot. splátka úveru obyv“ (t.j. z úhrad zo dňa 25.12.2010 vo výške 189,44 eur, zo dňa 15.01.2011 vo výške 189,44 eur, zo dňa 15.02.2011 vo výške 189,44 eur, zo dňa 15.03.2011 vo výške 189,44 eur, zo dňa 15.04.2011 vo výške 189,44 eur, zo dňa 15.05.2011 vo výške 189,44 eur, zo dňa 15.06.2011 vo výške 0,70 eur, zo dňa 15.08.2011 vo výške 189,44 eur, zo dňa 15.09.2011 vo výške 189,44 eur a zo dňa 15.10.2011 vo výške 184,78 eur) položky „Prevod úveru - čerpanie“ (t.j. úhrad zo dňa 15.11.2011 vo výške 187,81 eur, zo dňa 12.12.2011 vo výške 1,63 eur, zo dňa 15.12.2011 vo výške 189,44 eur, zo dňa 15.01.2012 vo výške 1,90 eur, zo dňa 16.01.2012 vo výške 88,40 eur, zo dňa 16.02.2012 vo výške 159,86 eur, zo dňa 16.02.2012 vo výške 99,14 eur, zo dňa 17.05.2012 vo výške 135,25 eur a 29,58 eur, zo dňa 07.06.2012 vo výške 54,73 eur a 120,39 eur, zo dňa 18.06.2012 vo výške 30,41 eur a 69,59 eur, zo dňa 18.07.2012 vo výške 0,08 eur a zo dňa 13.12.2012 vo výške 297,34 eur, ako aj položky „Bezhotovostný vklad“ (t.j. úhrady zo dňa 25.07.2013 vo výške 70,-eur, zo dňa 21.08.2013 vo výške 100,-eur, zo dňa 23.09.2013 vo výške 65,-eur, zo dňa 21.10.2013 vo výške 60,-eur, zo dňa 26.11.2014 vo výške 20,-eur, zo dňa 23.12.2013 vo výške 20,-eur, zo dňa 24.03.2014 vo výške 100,-eur, zo dňa 22.05.2014 vo výške 100,-eur, zo dňa 26.06.2014 vo výške 100,-eur, zo dňa 09.07.2014 vo výške 100,-eur, zo dňa 12.08.2014 vo výške 200,-eur a zo dňa 03.09.2014 vo výške 200,-eur). Postúpenú pohľadávku vo výške 13.383,21 eur tvorí istina vo výške 10.709,18 eur (výška istiny predstavuje rozdiel skutočne poskytnutého úveru vo výške 11.400,-eur a na istinu započítaných úhrad vo výške 690,82 eur), riadny úrok vo výške 2.509,05 eur (t.j. rozdiel celkovej výšky úrokov zo sumy 5.664,21 eur a započítaných úhrad vo výške 3.155,16 eur, t.j. riadny zmluvný úrok vyčíslený k dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti) a poplatkov vo výške 0,-eur; t.j. na poplatky bola započítaná suma 455,57 eur, a to a/ na poplatky za správu úveru celkovo

suma 32,89 eur, keď tieto poplatky predstavujú sumu 11 x 2,99 eur, b/ poplatkov za poistenie k úveru v celkovej sume 108,68 eur, keď výška poistného predstavuje sumu 11 x 9,88 eur, c) poplatkov za zaslanie upomienky v celkovej sume 75,-eur, t.j. 3 x 25,-eur a d) zo spracovateľského poplatku vo výške 239,-eur, keď všetky tieto poplatky boli uhradené započítaním úhrad žalovaných na tieto poplatky. Vo vyjadrení žalobca súčasne poukázal na to, že zmluvou o splátkovom úvere sa žalovaná ďalej zaviazala zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8 % ročne v zmysle čl. I Zmluvy, ktorý bol právnym predchodcom žalobcu vyčíslený k dátumu postúpenia pohľadávky na sumu 164,98 eur. Žalobca si na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nárokoval od žalovaných len sumu 12.848,88 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 10.709,18 eur a zmluvného úroku vo výške 2.138,70 eur, pričom si neuplatňoval časť zmluvného úroku vo výške 370,35 eur a zmluvný úrok z omeškania vo výške 164,98 eur. Žalobca súčasne poukázal na to, že zo strany žalovanej 1/ bola po postúpení pohľadávky na žalobcu uhradená celkovo suma 1.253,-eur, a teda žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 10.709,18 eur a zmluvného úroku vo výške 885,70 eur, ktorý predstavuje zostatok zmluvného úroku po započítaní sumy vo výške 1.253,-eur (teda rozdiel sumy 2.138,70 eur a úhrad vykonaných zo strany žalovaných po postúpení pohľadávky vo výške 1.253,-eur). Úhrady zo strany žalovaných po postúpení pohľadávky na žalobcu vo výške 1.253,-eur boli zohľadnené zo strany žalobcu pri formulovaní žaloby. Pokiaľ žalovaná 1/ vzniesla námietku premlčania, žalobca poukázal na oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 06.10.2014 na základe ktorého došlo k zosplatneniu dlhu ku dňu 03.10.2014, pričom žalobca mal za to, že žalobca si prvýkrát mohol uplatniť svoj nárok na súde deň nasledujúci po vyhotovení tohto oznámenia, t.j. dňa 07.10.2014, od ktorého počíta aj úrok z omeškania. Pokiaľ ide o trovy konania, žalobca poukázal na uznesenie NS SR sp.zn. 7Cdo/93/2012 zo dňa 19.07.2012, podľa ktorého „Názor, podľa ktorého nie je možné považovať za účelné vynaložené trovy konania pozostávajúce z odmeny advokáta v prípade, ak právnická osoba, ktorá udelila plnú moc na zastupovanie v konaní advokátovi zamestnala osoby s právnickým vzdelaním, alebo má aj vlastný právny útvar, by v konečnom dôsledku znamenalo, že účastník konania, ktorý zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo sám má právnické vzdelanie, musí znášať aj trovy právneho zastúpenia sám. Takýto výklad je v rozpore nielen s ustanovením § 25 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ale aj v rozpore s ústavným princípom rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania“. Ohľadne nároku na trovy konania poukázal aj na uznesenie NS SR sp.zn. 4MCdo/16/2014 zo dňa 29.12.2015.

4. Písomným podaním zo dňa 12.05.2017 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu súdu zaslal písomné podanie, v ktorom vyčísliť zmluvné úroky z poskytnutého úveru vo výške 5.664,25 eur, keď v predmetnom písomnom podaní poukázal na to, že žalovaní uhradili titulom poskytnutého úveru cca 22 splátok spolu vo výške 4.301,55 eur, keď podľa zmluvy o splátkovom úvere splatnosť prvej splátky vo výške 60,21 eur bola splatná 30.11.2010 s tým, že každá ďalšia splátka vo výške 189,44 eur bola splatná mesačne k 15-mu dňu v kalendárnom mesiaci, t.j. žalovaní sa dostali do omeškania so splátkou splatnou dňa 15.07.2012. Zmluvou o splátkovom úvere sa žalovaní zaviazali zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8 % ročne, keď vyčíslený úrok z omeškania vo výške 164,98 eur je vyčíslený za obdobie od 15.07.2012 do 28.10.2014, t.j. do dňa postúpenia pohľadávky na žalobcu.

5. V písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 07.08.2017 žalovaná 1/ uznala, že žalovaní titulom predmetného úveru zaplatili pred zosplatnením predmetného úveru sumu 4.301,55 eur a následne po postúpení pohľadávky na žalobcu sumu 1.253,-eur. V nadväznosti na uvedené poukázala na to, že žalovaní titulom predmetného úveru uhradili celkovo sumu 5.793,55 eur, ktorá pozostáva z úhrad vykonaných pred postúpením pohľadávky na žalobcu vo výške 4.301,55 eur, z poplatku za poskytnutie úveru vo výške 239,-eur a z úhrad vykonaných po postúpení pohľadávky vo výške 1.253,-eur.

6. V písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 03.10.2017 žalovaná 1/ požiadala, aby v prípade, ak bola pohľadávka žalobcu postúpená mu právnym predchodcom v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, a tým potvrdená aktívna legitímácia žalobcu na postúpenie pohľadávky pôvodného veriteľa na nový subjekt, jej súd povolil predmetný dlh splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,-eur, keď od 08.08.2017 je vydatá a s manželom sa stará nielen o spoločnú domácnosť, ale aj o svojho syna, ktorého má zvereného do osobnej starostlivosti, a aj o dcéru súčasného manžela, ktorá bola zverená do jeho osobnej starostlivosti. Pri posúdení výšky splátok navrhla, aby súd prihliadol aj na to, že momentálne študuje 3. ročník Berufsfachschule v Nemecku a taktiež aj na životné minimum stanovené zákonom v Nemecku.

7. V súlade s § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý bol o termíne pojednávania riadne a včas upovedomený svojím právnym zástupcom, pričom súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci bez jeho prítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalovanej 1/, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, a ktorá svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila, pričom súhlasila s prejednaním a rozhodnutím veci bez jej prítomnosti.

8. Na pojednávaní zo dňa 16.10.2017 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v celom rozsahu zotrval na podanej žalobe ako aj na skutočnostiach uvedených v žalobe a následných písomných vyjadreniach žalobcu, keď na doplnenie poukázal na to, že pokiaľ sa domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalovanú sumu spoločne a nerozdielne, tak vychádzal zo samotnej formulácie zmluvy o splátkovom úvere, z ktorej je zrejmé, že na strane dlžníkov sú uvedení žalovaní 1/ a 2/ popri sebe, z čoho potom vyplýva, že obidvaja sú povinní uhradiť predmetný splátkový úver. Pokiaľ žalovaná 1/ vo svojom písomnom vyjadrení namietala platnosť postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom prejednávaného sporu, tak podľa názoru žalobcu bola predmetná pohľadávka postúpená platne, keď toto postúpenie akceptovala svojím následným konaním aj žalovaná 1/, ktorá po postúpení pohľadávky vykonávala čiastočné úhrady dluhu v prospech samotného žalobcu.

9. Žalovaný 2/ vo svojej výpovedi na pojednávaní zo dňa 16.10.2017 poukázal na to, že je pravdou, že spolu so žalovanou 1/ uzatvorili predmetnú zmluvu o splátkovom úvere a jemu a žalovanej 1/ bolo reálne zo strany právneho predchodcu žalobcu aj poskytnutý predmetný splátkový úver. Oni predmetný úver použili čiastočne na osobnú spotrebu a čiastočne na rekonštrukciu domu vo vlastníctve rodičov žalovanej 1/. Prostriedky z predmetného úveru nepoužili na podnikateľský účel.

10. Vzhľadom na to, že žalovaná 1/ v priebehu konania uzavrela manželstvo a prijala priezvisko B., súd ex offio zmenil jej priezvisko z priezviska Y. na priezvisko B..

11. S poukazom na to, že v súdnej veci vystupuje v právnom postavení žalobcu spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., ktorá je zahraničnou obchodnou spoločnosťou (konkrétne obchodnou spoločnosťou založenou v Českej republike), a teda predmetný zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom s cudzím prvkom, súd sa primárne zaoberal otázkou právomoci súdov SR na prejednanie a rozhodnutie v súdnej veci. Vzhľadom na to, že žalovaní vystupujú v predmetnom právnom vzťahu ako spotrebiteľia (v žalobe sú označení identifikačnými údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľov, keď rovnako identifikačnými údajmi fyzickej osoby/nepodnikateľa sú označení aj v samotnej zmluve o splátkovom úvere a pred uzavretím predmetnej zmluvy boli žalovaní zo strany právneho predchodcu žalobcu poučení v zmysle štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere), súd dospel k záveru, že právomoc súdov SR je daná v zmysle čl. 17 bod 1 písm. b) a čl. 18 ods. 2 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, keď v zmysle čl. 17 bod 1 písm. b) predmetného nariadenia vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia čl. 6 a čl. 7 bodu 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnú v splátkach, alebo zmluvu o akejkolvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, a v zmysle čl. 18 bod 2 predmetného nariadenia, podľa ktorého druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Vzhľadom na to, že v spore vystupovali na strane žalovaných dvaja spotrebiteľia, z ktorých minimálne jeden má bydlisko v Slovenskej republike, súd pri určení právomoci (s ohľadom na navzájom, medzi žalovanými, súvisiacu povahu nárokov uplatnených v spore, keďže sa jedná o uplatnenie totožných nárokov voči dvom spoludlžníkom) prihliadol na čl. 8 bod 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 1215/2012, podľa ktorého osobu s bydliskom na území členského štátu možno tiež žalovať, ak ide o jedného z viacerých žalovaných, na súde podľa bydliska ktoréhokolvek zo žalovaných za predpokladu, že nároky sú navzájom tak súvisiace, že je vhodnejšie o nich konať a rozhodnúť spoločne, a tak predísť možnosti nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach. Vzhľadom na to, že právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou vznikol medzi pôvodným veriteľom, t.j. spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanými ako dlžníkmi, keď tento pôvodný právny vzťah nevykazuje náležitosti právneho vzťahu s cudzím prvkom, rozhodným právom, ktorým sa riadi predmetný zmluvný vzťah je právny poriadok SR.

12. Keďže predmetná zmluva o splátkovom úvere nesporne vykazuje znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcom zmluvné podmienky, ktorých obsah žalovaní ako spotrebiteľia nemohli pri jej uzavretí ovplyvniť, súd na predmetný zmluvný vzťah aplikoval ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu podrobil v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska ich súladu s normami spotrebiteľského práva, keď dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti prezumované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Pri posúdení obsahových náležitostí predmetnej zmluvy súd vychádzal z eurokomfortného výkladu, a to najmä s poukazom na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-42/15 zo dňa 06.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti M. V., v ktorom uvedená súdna inštancia vyslovila, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 uvedenej smernice (smernica Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.04.2008) musia byť vyhotovené písomne, alebo na inom trvanlivom médiu (výklad čl. 10 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 3 písm. m) Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES), pričom súčasne Európsky súdny dvor poukázal na to, že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) uvedenej smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. V tejto súvislosti súd súčasne poukazuje na ustanovenie čl. 1. bod 13 predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, podľa ktorého „banka vyhotoví výpis o splátkach formou amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a na požiadanie dlžníka“. Pokiaľ ide o posúdenie obsahu predmetnej zmluvy z hľadiska spotrebiteľského práva súd dospel k záveru, že dojednanie o spracovateľskom poplatku vo výške 239,-eur, ktorý mal byť uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru, nie je v súlade so spotrebiteľským právom, keď dojednanie o tzv. spracovateľskom poplatku má za následok, že veriteľ (v prejednávanej spore právny predchodca žalobcu) poskytne spotrebiteľovi (v prejednávanej spore žalovaným) reálne úver nižší, ako je výška úveru uvedená v zmluve, a to o sumu rovnajúcu sa predmetnému poplatku. Uvedené ustanovenie vznáša zjavnú nerovnováhu do vzájomných práv a povinností účastníkov zmluvného vzťahu na úkor spotrebiteľa, keď pri takomto dojednaní spracovateľského poplatku veriteľ poskytuje spotrebiteľovi úver v zníženej výške a napriek tomu si počíta zmluvné úroky aj z reálne neposkytnutých peňažných prostriedkov. Z uvedeného dôvodu súd tzv. spracovateľský poplatok vo výške 239,-eur započítal na úhradu splátok poskytnutého úveru splatných pred zosplatením predmetného úveru. Pokiaľ právny predchodca žalobcu vykonal zápočet čiastočných úhrad vykonaných zo strany žalovaných na úhradu poplatkov za upomienku v celkovej výške 75,-eur (3 x 25,-eur), súd neakceptoval tento zápočet, nakoľko došlo k započítaniu nárokov, ktoré nie sú v súlade so spotrebiteľským právom s čiastkovými úhradami vykonanými zo strany žalovaných. Navyše s ohľadom na uvedené súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalobca žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal, že by boli predmetné upomienky zo strany právneho predchodcu žalobcu aj reálne vyhotovené, prípadne doručené samotným žalovaným, keď navyše aj v prípade, ak by došlo k vyhotoveniu predmetných upomienok, náklady spojené s vyhotovením predmetných upomienok rozhodne nezodpovedajú výške poplatkov za upomienky, ktorými právny predchodca žalobcu mal pravdepodobne v úmysle stimulovať žalovaných k úhrade žalovanej sumy. Navyše zo samotnej zmluvy o splátkovom úvere, a to z čl. 1 bod 1 jednoznačne nevyplýva, či sa jedná o jednorazový, resp. opakovaný poplatok za upomienku. Pokiaľ právny predchodca žalobcu započítal úhrady vykonané žalovanými pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru na poistenie úveru, súd má za to, že došlo k platnému poisteniu predmetného úveru a že zápočet vo výške 108,68 eur bol vykonaný v súlade so zákonom. Súčasne súd sa stotožnil s právnou argumentáciou žalobcu ohľadne oprávnenosti zápočtu poplatkov za správu úveru vo výške 32,89 eur, keď z písomného podania žalobcu zo dňa 27.03.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vykonal zápočet poplatkov za správu úveru vo výške 32,89 eur za obdobie, ktoré predchádzalo účinnosti zákona č. 132/2013 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 129/2010 Z.z., a ktorým bolo veriteľovi zakázané požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie evidencie alebo správu spotrebiteľského úveru, alebo účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver ohľadne poplatkov splatných po 09.06.2013. Z predmetného podania žalobcu však vyplýva, že uvedené poplatky za správu úveru boli účtované mesačne za prvých 11 mesiacov odo dňa uzavretia úverovej zmluvy (viď čl. 1 bod 1 Zmluvy o splátkovom úvere), t.j. pred dňom 10.06.2013.

13. Vzhľadom na to, že spor v súdnej veci sa týka nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, súd sa primárne zaoberal otázkou možného premlčania predmetného nároku. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok, t.j. súdnu uplatniteľnosť práva možno odvrátiť námietkou premlčania. Aj bez námietky premlčania súd prihliadne na premlčanie záväzkov v intenciách § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré je svojou povahou procesným predpisom účinným od 01.05.2014 v prípade, ak sú predmetom konania nároky zo spotrebiteľskej zmluvy (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.04.2015, podľa ktorého sa ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou predmetného ustanovenia). Z uvedeného dôvodu bol súd potom ex offio povinný skúmať, či predmetný nárok uplatnený žalobcom je alebo nie je premlčaný a v prípade, ak premlčaný je, tak na premlčanie prihliadnuť, a to aj bez vznesenej námietky premlčania. Zo žaloby jednoznačne vyplýva, že táto bola tunajšiemu súdu doručená dňa 23.12.2016, keď k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 06.10.2014 a splatnosť jednotlivých splátok úveru bola dojednaná podľa čl. I. bod 1 zmluvy o splátkovom úvere tak, že prvá splátka vo výške 60,21 eur bola splatná do 30.11.2010 a následné splátky so splatnosťou od 15.12.2010 vo výške po 189,44 eur boli splatné mesačne, vždy k 15-mu dňu v kalendárnom mesiaci, keď tieto splátky v sebe zahŕňali splátku istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov banky spojených s úverom a splatnosť poslednej splátky bola dojednaná na deň 15.11.2020. Z uvedeného je potom zrejmé, že všetky splátky, ktorých splatnosť mala nastať 3 roky pred podaním žaloby, t.j. pred dňom 23.12.2016 (t.j. po 23.12.2013 vrátane) premlčané nie sú. Premlčanými splátkami sú však splátky, ktorých splatnosť nastáva pred dňom 23.12.2013, keď z týchto splátok (okrem úhrad započítaných na poistenie úveru v celkovej výške 108,68 eur a poplatkov za správu úveru vo výške 32,89 eur) došlo k plnej úhrade splátok splatných od 30.11.2010 do 15.09.2012 (t.j. splátky vo výške 60,21 eur splatné dňa 30.11.2010 a splátok vo výške po 189,44 eur splatných od 15.12.2010 do 15.09.2012) a čiastočnej úhrade splátky splatnej dňa 15.10.2012 vo výške 171,09 eur (čomu zodpovedá súčet úhrad vykonaných žalovanými do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 4.301,55 eur a oprávnené účtované poplatku za poskytnutie úveru (spracovateľského poplatku) vo výške 239,-eur, po odpočítaní poistného vo výške 108,68 eur a poplatkov za správu úveru vo výške 32,89 eur; t.j. 4.301,55 eur + 239,-eur - 108,68 eur - 32,89 eur - 60,21 eur (t.j. splátka splatná dňa 30.11.2010) - 22 x 189,44 eur (t.j. splátky po 189,44 eur od 15.12.2010 do 15.09.2012) - 171,09 eur (t.j. čiastočná úhrada splátky splatnej dňa 15.10.2012)). Keďže splatnosť zostávajúcej časti splátky splatnej dňa 15.10.2012 (čo do zaplatenia sumy 18,35 eur) a splátok splatných od 20.11.2012 do 22.12.2013 (každá čo do zaplatenia sumy 189,44 eur) nastala viac ako 3 roky pred doručením žaloby súdu, súd dospel k záveru, že nárok čo do zaplatenia týchto splátok v celkovej výške 2.670,51 eur je premlčaný (t.j. nárok čo do zaplatenia časti splátky vo výške 18,35 eur splatnej dňa 15.10.2012 a plnej výšky splátok splatných od 15.11.2012 do 22.12.2013), a z uvedeného dôvodu súd žalobu v tejto časti zamietol. Súčasne zamietol aj premlčané zmluvné úroky vo výške 13,90 % ročne odo dňa splatnosti týchto splátok, t.j. odo dňa 15.10.2012, 15.11.2012, 15.12.2012, 15.01.2013, 15.02.2013, 15.03.2013, 15.04.2013, 15.05.2013, 15.06.2013, 15.07.2013, 15.08.2013, 15.09.2013, 15.10.2013, 15.11.2013 a 15.12.2013 až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do dňa 06.10.2014, keď súd poukazuje na to, že napriek tomu, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 06.10.2013 späťne ku dňu 03.10.2013, účinky tohto vyhlásenia nemohli nastať späťne, ale najskôr ku dňu, kedy mimoriadnu splatnosť vyhlásil, t.j. ku dňu 06.10.2014. Premlčané zmluvné úroky v prepočte dosiahli výšku 502,62 eur. Iba na doplnenie súd opätovne zdôrazňuje, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným sa jednalo o spotrebiteľský vzťah, na ktorý ohľadne premlčania súd aplikoval ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba nárokov, ktorých sa žalobca domáhal v súdnej veci 3-ročná. Pokiaľ právny zástupca žalobcu argumentoval tým, že úhrady zo strany žalovaných boli započítané na istinu poskytnutého úveru iba v časti čo do zaplatenia sumy 690,82 eur a zvyšná časť bola započítaná na riadny úrok, prípadne poplatky, súd poukazuje na to, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo jednoznačne k uzavretiu dojednania ohľadne splácania predmetného úveru v 120-tich splátkach vo výške prvej splátky 60,21 eur a nasledujúcich splátok po 189,44 eur, a z predmetného dojednania možno jednoznačne vyvodit' vôľu zmluvných strán spočívajúcu v tom, že v jednotlivých splátkach boli okrem úrokov zahrnuté aj splátky samotnej istiny. Z uvedeného dôvodu sa súd potom nestotožnil so záverom žalobcu ohľadne oprávnenosti zápočtu jednotlivých úhrad na úroky, resp. poplatky. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti čo do zaplatenia premlčaných splátok v celkovej sume 2.670,51 eur a zmluvných úrokov z týchto premlčaných splátok vo výške 502,62 eur (t.j. zmluvného úroku z jednotlivých premlčaných splátok ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru) zamietol.

14. Súd súčasne zamietol žalobu aj v časti čo do zaplatenia zmluvných úrokov vo výške 1.253,-eur (t.j. vo výške čiastočných úhrad vykonaných žalovanými po postúpení pohľadávky na žalobcu, keď súd poukazuje na to, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti celého úveru sa stal celý zostatok úveru, t.j. istina spolu s príslušenstvom splatná, a čiastkové úhrady s poukazom na to, že sa jednalo o spotrebiteľský spor mali byť v zmysle § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka započítavané najprv na istinu a až potom na úroky, keď v konaní nebolo preukázané, že by žalovaní ako dlžníci určili iný spôsob, resp. poradie započítania týchto úhrad. Keďže predmetné úhrady vo výške 1.253,-eur mali byť správne započítané na istinu a nie na úroky, keď žalobca sa v súdnej veci domáhal zaplatenia sumy 11.594,88 eur tvorenej z istiny vo výške 10.709,18 eur a zmluvného úroku vo výške 885,70 eur (žalobca vykonal neoprávnený zápočet čiastočných úrad vo výške 1.253,-eur nie na istinu, ale na zmluvné úroky) súd v časti čo do zaplatenia sumy 1.253,-eur žalobu zamietol, keď nebol oprávnený prekročiť rozsah návrhu ohľadne uplatnených zmluvných úrokov, ktorých zaplatenia sa žalobca domáhal v súdnej veci vo výške 885,70 eur a nie vo výške 2.138,70 eur, keď o sumu 1.253,-eur bola ponížená istina samotného úveru. Z vyššie uvedených dôvodov súd potom priznal žalobcovi nárok na zaplatenie istiny vo výške 7.168,55 eur (t.j. rozdiel v žalobe uplatnenej istiny vo výške 11.594,88 eur a súm, ohľadne ktorých bola žaloba zamietnutá, t.j. sumy premičaných splátok úveru vo výške 2.670,71 eur, zmluvných úrokov z premičaných splátok vo výške 502,62 eur a sumy 1.253,-eur neoprávnenne započítanej na zmluvné úroky).

15. Súd súčasne priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy priznanej istiny, t.j. zo sumy 7.168,55 eur od 07.10.2014 (t.j. deň nasledujúci po dni 06.10.2014, ku ktorému bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru). Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, súd sa nestotožnil s návrhom žalobcu ohľadne výšky 8,05 % ročne, keď z čl. I. bod 1 zmluvy vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými došlo k dojednaniu ohľadne úroku z omeškania vo výške 8 % ročne, a toto dojednanie nepresahuje zákonnú výšku úroku z omeškania stanovenú § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 %-tuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. Iba na doplnenie súd poukazuje na to, že žalobca v konaní nepreukázal, že by došlo k zmene dojednania stanoveného v čl. I. bod 1 zmluvy o splátkovom úvere ohľadne výšky úrokov z omeškania. Na základe uvedeného súd potom žalobu v časti čo do zaplatenia úroku z omeškania vo výške 0,05 % ročne zo sumy 11.594,88 eur od 07.10.2014 až do zaplatenia zamietol, a súčasne zamietol žalobu aj v časti čo do zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy premičaných splátok, (t.j. zo sumy 2.670,51 eur), zo sumy premičaných zmluvných úrokov (t.j. zo sumy 502,62 eur) a zo sumy 1.253,-eur, keď z dôvodu neoprávneného uplatnenia predmetných nárokov nemohol z týchto nárokov vzniknúť žalobcovi nárok na úrok z omeškania.

16. Pokiaľ žalovaná 1/ v konaní namietala platnosť postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu v súdnej veci, súd poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania v súdnej veci nevyplynuli také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijať záver súdu, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, keď podľa názoru súdu právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom k 31.12.2014.

17. Pokiaľ sa žalobca v súdnej veci domáhal uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť mu dlžnú sumu spoločne a nerozdielne, súd sa nestotožnil s týmto návrhom, nakoľko z neprávneho predpisu ani zo žiadneho zmluvného dojednania medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými nevyplyva, že by mali žalovaní 1/ a 2/ postavenie solidárnych dlžníkov.

18. Pokiaľ sa žalovaná v súdnej veci domáhala povolenia splátok predmetného dlhu po 50,-eur mesačne, súd pri zohľadnení výšky dlhu dospel k záveru, že výška splátok, ktorú navrhla žalovaná 1/ rozhodne nie je primeraná výške dlhu a povolením splátok v uvedenej výške by rozhodne zasiahol do práva žalobcu ako veriteľa domôcť sa uspokojenia svojej pohľadávky v primeranom čase. Súd potom povolil žalovanej 1/ splátky vo výške v zmluve o splátkovom úvere dojednaných splátok, t.j. vo výške 189,44 eur mesačne, keď aj žalovaná 1/ si v čase uzatvárania zmluvy o splátkovom úvere musela byť vedomá, že bude splácať úver v uvedených splátkach, keď navyše v konaní nebolo preukázané, že by od uzavretia samotnej zmluvy o splátkovom úvere došlo k zhoršeniu sociálnej situácie na strane žalovanej 1/ (žalovaná 1/ v rámci návrhu na povolenie splátok predmetného dlhu iba argumentovala súčasnou finančnou situáciou).

19. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 2 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech (žalobca má vo veci úspech v časti čo do zaplatenia istiny vo výške 7.168,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 7.168,55 eur od 07.10.2014 až do zaplatenia) nárok na náhradu trov konania proti žalovaným, ktorí mali v spore úspech v pomerne menšej časti (žalovaní mali v spore úspech v časti čo do zaplatenia premlčaných splátok vo výške 2.670,51 eur, zmluvného úroku z premlčaných splátok vo výške 502,62 eur, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo súčtu sumy 2.670,51 eur, sumy 502,62 eur a sumy 1.253,-eur od 07.10.2014 až do zaplatenia, a v časti úroku z omeškania vo výške 0,05 % ročne zo sumy 11.594,88 eur od 07.10.2014 až do zaplatenia, t.j. v časti, v ktorej súd žalobu zamietol). Keďže žalobca bol vo vzťahu k žalovaným úspešný v rozsahu 61,75 % predmetu konania pri zohľadnení výšky uplatnenej istiny s príslušným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, táto ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavovala celkovo sumu 14.420,62 eur a priznanej istiny s príslušným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, ktorá ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavovala celkovo sumu 8.904,71 eur) a neúspešný v rozsahu 38,25 % predmetu konania (pri zohľadnení výšky pôvodne uplatnenej istiny s úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku a časti istiny s príslušnými zmluvnými úrokmi a úrokmi z omeškania, v ktorej bola žaloba zamietnutá) súd priznal žalobcovi nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 23,50 %, čo predstavuje rozdiel úspechu žalobcu v spore v rozsahu 61,75 % a jeho neúspechu v spore v rozsahu 38,25 %.

20. Pokiaľ žalovaná 1/ v konaní namietala vznik nároku žalobcu na trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, súd poukazuje na to, že by bolo zásahom do rovnosti strán sporu v prípade, ak by súd nepriznaním nároku na náhradu trov konania poprel žalobcovi jeho právo dať sa v prejednávanej veci zastúpiť advokátom. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že námietky žalovanej 1/ ohľadne vzniku nároku žalobcu na trovy konania nie sú dôvodné.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.